7556

ప్రపంచమతగ్రంథమాల.-అనుబంధదళము ౧.

ఓమ్

ఉపనిషత్తులు

(ఈశావాస్య, కేన, ఐతరేయ, కఠ.)

తెనుఁగు గీతములు, ద్విపదలు, గేయములు.

కర్త

"ఆత్మానంద యోగి"

రాజమహేంద్రవరము

ప్రపంచమత గ్రంథమాలా కార్యస్థానమువారిచే

ప్రకటింపఁబడినది.

కాపీరైటు] 1926 [వెల రు. ౧-6-0

రాజమండ్రి:
శ్రీరాజ్య ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రితమైనది.
1926

ఉద్దేశము

నీతిమత ప్రచారమునకై మేముపూనియున్న పనికి సహాయము చేయనెంచి, మాగ్రంథమాలయం దీగ్రంథమును బ్రకటింప ననుజ్ఞయిచ్చిన గ్రంథకర్తగారికి మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము.

సులభమగురీతిని ఉపనిషద్బోధామృతమును బాలురును. స్త్రీలునుగూడ ననుభవించుటకై తేటగీతములు, ద్విపదలు, గేయములుగ నీగ్రంథము రచింపఁబడినది.

ఈగ్రంథముమూలమున దేశములో జ్ఞానము వ్యాపించెనేని అదియే మాకు పదివేలు.

రాజమహేంద్రవరము,
1—10—26.

ఈశావాస్యోపనిషత్తు

ఆత్మహంతలౌ నజ్ఞాను - లాసురంబు
లను తమోవృతలోకంబు - లందు, మృత్యు
కాలమునఁ గోరికొను జన్మ - కారణముగ
దేహములఁ దాల్చుచుందురు - తెలివిలేక. ౩

అచలమై యద్వితీయమై - సట్టి యాత్మ
మనసుకంటె జవీయమై - మనుట, నింద్రి
యముల కందక దాఁటు; న - య్యాత్మనుండు
ప్రాణ మింద్రియంబుల వేఱు - పఱచుచుండు. ౪

అచలమయ్యును జలమౌచు - నలరుచుండు
దూరమైయుండి దగ్గఱఁ - దోఁచుచుండు
నన్నిటికి లోన వెలయున - దయ్యు నాత్మ
వరలుచుండు వానికి బాహ్య - వర్తియగుచు. ౫

అన్ని భూతంబులను దన - యందు చూచి,
అన్ని భూతంబులందుఁ ద - న్నరసికొనుచు

జ్ఞాని యగునట్టివాఁ డాత్మ - సర్వగతుఁడ
టంచుఁ దెలిసి యెవ్వనిని నిం - దింపఁబోఁడు. ౬
జ్ఞానియగువాని కెప్పుడు - సర్వభూత
ములును దనయందె కాన్పించి - ముదముఁగూర్చు
నిట్టి యేకత్వమును యెల్ల - యెడలఁ గాంచు
జ్ఞానికిని మోహమేమి? శో - కంబునేమి? ౭
ఆత్మ తేజస్వి, యశరీర - మవ్రణంబు
శుద్ధమును బాపరహితమౌ - చొప్పుఁదాల్చి
యంతటను వ్యాపనముఁబొంది - యలరుచుండు;
కవియును, మనీషియును, బరి - భువు, స్వయంభు
వైన యీశుండు సర్వజ్ఞుఁ-డగుటఁ జేసి
శాశ్వతబ్రహ్మకల్పముల్ - జరగుకొలది
నరముల వేఱుపఱచె యే - ధారముగను. ౮
జ్ఞానమున్వీడి కర్మంబు - నలుపువారి
లంధకారంబునంబడి - యందొయోదు,

రంతకంటెఁ జీఁకటిఁ బ్రవే - శింతు రెపుడు
దేవతల నుపాసించెడి - ధీ రహితులు. ౯

జ్ఞాన కర్మల భేదంబు - సరిగ మాకు
నెఱుక చేసిన యాచార్య - లిట్టివిద్య
యొక్క ఫలము, అవిద్య వే - ఱొకటి యిచ్చు
ఫలమనఁగ విందు మా ధీర - వరులనుడుల. ౧౦

కేవలాజ్ఞాన మనుదానిఁ - దెలిసికొనుచు
కర్మవిజ్ఞానమునుగూడఁ - గలుగువాఁడు
కర్మచేతను మృత్యువుఁ - గడచిపోయి
యమృతరూపంబు విద్యచే - నందుచుండు. ౧౧

ప్రకృతి మాయాస్వరూపమై - వరలుకతనఁ
జీఁకటిని జొత్తు రద్దాని - సేవఁ జేసి,
మాయవలనను బుట్టు బ్ర-హ్మంబుఁ గొలిచి
యంతకంటెఁ జీఁకటిఁ బ్రవే - శింతు రెపుడు. ౧౨

సంభవముఁదాఁచ్చు బహ్మ యొ - సంగు నొక్క
ఫలము, సంభవరహిత మ - వ్యాకృతంబు
నిచ్చు వేఱెఫలంబని - యెఱుఁగఁబడియె
ధీరు లాచార్యు లెప్పుడుఁ - దెలియఁజేయ. ౧౩

కార్యరూపుఁడౌ బ్రహ్మను - గలయఁగొలిచి
మఱియు నవ్యాకృతంబును - మదిని నిలిపి
యొకట మృత్యువును దరించి - యొకట మర్త్యుఁ
డమృతరూపంబు నెప్పుడు - నందఁగలఁడు. ౧౪

పూషుఁడా! స్వర్గమార్గంబు - మొగము కప్పఁ
బడియె నీలోని యా స్వర్ణ - పాత్రవలన;
సత్యధర్ముఁడనౌ నేను - సరిగ దానిఁ
గనుఁగొనం దీసియుంచుమా - కరుణతోడ. ౧౫

ఒంటఁజరియించు పూషుఁడా! - యో యముఁడ!
సూర్య!ఓయి ప్రాజాపత్య! - చూతు నిన్ను
కిరణములఁబాసి, తేజస్సుఁ - గ్రిందు పఱచి,

నీదుకల్యాణమూర్తిఁ గా - న్పింపఁ జేయు
మయ్యా! నీలోనివాఁడ నే - నగుదు నపుడు. ౧౬
పిదప దేహంబు భస్మమై - వెడలియుండ
ప్రాణ మమృతమౌ సూత్రాత్మ - లోనఁ గలియ
ఓం అనుచు నేను స్మరియించు - చుండునటుల
కృతము నెప్పుడు మదిని భా - వించునటుల
ఓయి పరమాత్మ! కాపించు - చుండుమయ్యా! ౧౭
నడవు మోయగ్ని! మమ్ము స - న్మార్గమునను
గర్మఫలములఁ జేకూర్పఁ - గలవు నీవు
దేవ! నా కర్మములనెల్లఁ - దెలిసియుందు
వందుచేఁ బాపకర్మల - నవలఁ ద్రోయఁ
గదవె! యిదె నీకు నా నమ - స్కారశతము. ౧౮

ఈశావాస్యోపనిషతు
సంపూర్ణము.

కేనోపనిషత్తు

(గేయము.)

ప్రథమఖండము.

ఎవఁడు ప్రేరేపింప - నీమన స్సీప్సితం
బవలీలఁ బొందునో - యాదిమప్రాణంబు
జవసత్వములఁ గాంచి - సంచరించునో, వాక్కు,
చెవి, కన్నులుం దమదు - చేష్టలం దిరుగునో
తెలుపు మోగురుదేవరా. ౧

చెవికిఁ దా వినికియై - మనసునకుఁ దెలివియై
నోటికిని మాటయై - ప్రాణమును దానెయై
కంటికిని కన్నునై - కడతేరునప్పుడీ

యింద్రియంబుల మఱచి-యేఁగు నాయాత్మ యమృ
తత్వమొందును శిష్యుఁడా. ౨

కంటిశక్యముకాదు - మాటశక్యముకాదు
మనసుశక్యముకాదు -- మఱిదానిఁ దెలియఁగా
నూటిగా నది నీరు - సూచించుదామంటె
తోఁచకున్నది శిష్యుఁడా. 3

వ్యక్తమైనట్టి ప్ర- పంచంబుకంటె, న
వ్యక్తమైనట్టి రూ - పంబుకంటెను మించి
గుప్తమై యది ప్రకా - శించునని మనపూర్వ
ఋషులుచెప్పిరి - శిష్యుఁడా. ౪

వాక్కుచేఁ దెలియంగ - వచ్చునది యదికాదు,
దానిచేతనె వాక్కు - తథ్యముగ వర్తిల్లు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసికొను మోశిష్యుఁడా. ౫

మనసుచేఁ దెలియఁగా - నసువైన దది కాదు,
దానిచేతనె మనసు - తాఁ బ్రవర్తిల్లు; మఱి
యదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసియుండుము శిష్యుఁడా. ౬

కంటిచేఁ దెలిసికొనఁ - గలుగునది యది కాదు
దానిచేతనె కన్ను - కానఁగా శక్యమగు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నెఱిఁగియుండుము శిష్యుఁడా. ౭

చెవిచేత విని తెలియఁ - జెప్పఁగల దది కాదు,
దానిచేతనె చెవియుఁ - దా వినుచునుండు; నీక
నదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలియు మోయీ శిష్యుఁడా. ౮

ప్రాణంబుచే నదియుఁ - బ్రాణవంతముకాదు,
దానిచేతనె ప్రాణ - దానంబు కలుగు; మఱి

యదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నిశ్చయంబును దెలియుమా. ౯

ఇది ప్రథమఖండము.

ద్వితీయఖండము.

ద్విపద

క్రొంచెమైనను దెలిసి - కొంటివేనియు దాని
మంచిబాగుగఁ దెలియ - మఱిగియుం దేవతల
నుంచికూడను నేర్వ - నూహచేయును మనసు
అంత తెలియును శిష్యుఁడా. ౧
అది నాకుఁ దెలిసెనని - యన బుద్ధిపుట్టు, మఱి
యది తెలియ లేదనుచు - నంతకంటెను దెలియు
నది తెలియదని తెలియు - నట్టివాఁడే దానిఁ
దెలిసియుండును శిష్యుఁడా. ౨

తెలియరాదని దానిఁ - దెలియువాఁడే తెలియు,
తెలిసెనని యనువాఁడు- తెలియలేఁ డద్దాని,
తెలిసెనన మూఢులును - దెలియలేదన్న వి
జ్ఞాను లౌదురు శిష్యుఁడా. 3
జ్ఞానమునఁ దెలిసికొని - సరగ నమృతత్వంబు
నూనియుండుదు రాత్మ - యోగమున సామర్థ్య
మూనియుండఁగ దాన - జ్ఞానంబుగలుగు, నది
యమృత మొసఁగును శిష్యుఁడా. 4
ఇక్కడను దెలిసికొని - యెఱుఁగుదురు సత్యంబు,
ఇక్కడను దెలియకయు - హెచ్చును నాశంబు,
ఎక్కడను దానిదగు - నిక్క మదిలోఁ దెలిసి,
యిక్కడను వదలి మఱి - యక్కడకు పోయినను
అమృతు లౌదురు శిష్యుఁడా. 5
ఇది ద్వితీయఖండము.

తృతీయఖండము.

ద్వి—ప

దేవతల కాబ్రహ్మ - స్థిరమైన జయమిచ్చి
దేవాసురులను నణఁప - దేవతలు నదియుఁ దమ
చేవచేతనె యాత్మ - మహిమచేతనె కల్గె
నని విఱ్ఱవీఁగియుండ. ౧

బ్రహ్మయును వారి యా - జ్ఞానంబుఁ దెలిసికొని
వారియెదుటను దోఁచె - వరతనువుతో, నదియు
వారికిని నెట్టి యా - త్మస్వరూపమొ తెలియ
రాక యుండెను శిష్యుఁడా. ౨

అపుడు వారలు నగ్ని - నడిగి రిట్లో జాత
వేద! వే పోయి, యది - యేమిరూపమో తెలిసి
రావోయి" యన నతఁడు- "సట్టులే" యని యక్షు
దరికిఁ బోయెను పరువున. 3

అట్లు వేగముతోడ - నరుదెంచు నగ్నిఁ గని,
"ఓయి నీ వెవఁడ"వని - యుంకించి యడుగఁగా,
"అగ్నినోయీ నేను - జాతవేదుఁడ నేను"
అని యాతనితోఁ బల్కెను. ౪

"అగ్నివైతే నీవు - జాతవేదుఁడవైతె
యేమి చేయఁగఁగలవో-యెఱిఁగించుమీ" యనఁగ
"భూమిలోఁ గలదంత - బూదిచేసెద" నంచు
నగ్ని యాతనికిఁ దెల్పెను. ౫

"అంతవాఁడవె యౌదు - వయిన నీతృణ మిపుడు
కాల్చుమీ"యని యుంచె;-కాల్చుటకునగ్నియును
శక్తియంతయుఁ జూపి - శక్తిచాలక, మఱలి
పోయి, దేవతలకును _ "భూతం బదేదో తెలి
యంగరా" దని చెప్పెను. ౬

అపుడు వాయువుతోడ - ననిరి వారలు "వాయు
వా!పోయి, యది తెలిసి - వచ్చెదవె" యని పలుక

“అగ్ని” యంచును నతఁడు - నతిరయంబున నేఁగి
యక్షుముందట నిలిచెను. ౭
పటువేగమున వచ్చు - వాయువును జూచి “నీ
వెవ్వఁడవో తెలుపు మో-యీ”యనుచునడుగ“వా
యువను నే మాతరి - శ్వుఁడ” నటంచును యక్షు
నకు నాతఁ డెఱిఁగించెను. ౮
“వాయువైతే నీవు - మాతరిశ్వుఁడవైతె
యేమి చేయఁగలవో - యెఱిఁగింపుమీ” యనఁగ
“భూమిలోఁ గలదంత - పొందఁగల నే” నంచు
వాయు వతనికిఁ దెల్పెను. ౯
“అంతవాఁడవె యౌదు - వయిన నీ తృణ మిపుడు
కదలించుమీ” యనఁగఁ - గడురయంబునఁ దాఁకి
కదలింపఁగా శక్తిఁ - గాన కటు తా మఱలి
పోయి దేవతలకును - “భూతం బదేదో తెలి
యంగరా” దని పలికెను. ౧౦

అంత సింద్రునితోఁడ - ననిరి వారలు, "ఇంద్రుఁ
డా ! పోయి, చూది తెలియ-నగునె? నీ"కని పలుక
"అట్టులే" యని వెడలి - యక్షుఁ డంతర్ధాన
మొందియుండుటఁ జూచెను. ౧౧

అప్పు డాయాకాశ - మందు సింద్రుఁడు కాంచె
నతిసుందరంబైన - యాకారమును, హైమ
వతి యనఁగ నుమ యనఁగ-నలరుచుండెడి యువతి
"నమ్మ! తెల్పదవె యీ-యక్షుఁడెవ్వఁడో" యంచు
నామెఁ దెలియఁగ నడిగెను. ౧౨

ఇది తృతీయఖండము.

చతుర్థఖండము.

"ఓయి! యాతఁడె బ్రహ్మ-ఓయి! యాతనివలన
నేసుమీ యసురుల జ-యించితిరి మీ" రనుచు
నామె తెలుపఁగ బ్రహ్మ-యాతఁడే యని యింద్రుఁ
డపుడు తాఁ దెలిసికొనెను. ౧

అగ్ని, వాయువు, నింద్రుఁ-డట్లు దగ్గఱఁ జేరి
యాబ్రహ్మఁ దెలియుటయె-యాదికారణంబుగా
ఆ దేవతలకెల్ల-నతిముఖ్యులై యుండి
రంతనుండియు మహిమను. ౨

ఆ మువ్వురలోఁగూడ-నా మహాభూతంబె
యాబ్రహ్మ యని ముందు-ఱరసియుండటఁ జేసి
యా యింద్రుఁ డాయగ్ని-యా వాయువునకంటె
నధికుఁడై యొప్పియుండె. ౩

ఆయిందుఁడును నగ్ని - యావాయువును దెలిసి
నట్టి యాబ్రహ్మంబు - నధిదైవతం బౌచు
మెఱపువలెఁ గనఁబడుచు - మెఱపువలె నణఁగునని
తెలిసికొను మోశిష్యుఁడా. ౪

అట్టి యీబ్రహ్మంబు - నధ్యాత్మమని యెడఁద
నరసి యాతనిధ్యాన - మగు నాకు నని, మన
స్సంకల్పముం జేసి - స్మరియింప నది సాధ్య
మగుచుండు నోశిష్యుఁడా. ౫

ప్రాణికోటుల కెల్లఁ బ్రాప్తించునట్టి యా
బ్రహ్మంబుఁ దెలిసికొను - వానినే యాయెల్ల
ప్రాణులును జేరి యా - బ్రహ్మంబుఁ దెలుపుమని
కోరుచుండును శిష్యుఁడా. ౬

"అయ్యా! యీ యుపనిష-త్తును దెల్పు" మని నీవు
నడిగితివి; ఆబ్రహ్మ - నరయఁగాఁ దగునట్టి

యా యుపనిషత్తునే - యతిరహస్యంబైన
దానిఁ దెల్పితి శిష్యుఁడా. ౭
దానిఁ దెలియఁగ బెద్ద - తపను చేయఁగవలెను,
దమముఁగాంచియుఁ గర్మ - తప్పకుండఁగవలెను,
వేదవేదాంగములు - విఖ్యాతసత్యంబు
దాని కిరవులు శిష్యుఁడా. ౮
ఈబ్రహ్మవిద్యఁ దా - నెవఁడు బాగుగఁ దెలియు
నాతండు సంసార - మును దరించి యనంత
మై, శ్రేష్ఠమై యుండు నా స్వర్గలోకాన
నిలుచు, నిలుచును శిష్యుఁడా. ౯

ఇదిచతుర్థఖండము.
కేనోపనిషత్తు సంపూర్ణము.
ఓమ్ తత్ సత్.

ఐతరేయోపనిషత్తు.

శ్రీ

(ద్విపదలు)

ప్రథమాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము.

ఒక్కఁడే యీయాత్మ - యుండె తొల్దొలుత
చరము నచరముఁ దోఁ - చకయుండె నపుడు;
లోకంబు సృజియింతుఁ - గాకని యప్పు
డాత్మ యాలోచించె - నంతరంగమున. ౧
అంత నీలోకాల నతఁడు సృజించె
నంభస్సును మరీచి - యల మరం బాప
ములను నాల్గింటినిఁ - బొందుగా నప్పు;
డంభస్సనఁ దివి - యాలవాలమగు
నా మరీచికి నిక్క - యాంతరిక్షంబు

ఆ మరంబును బృధ్వి యందు వసించు
ఆపృధ్వికిం దనా - యాపంబు లుండు. ౨
లోకంబులను నేను - లోకపాలకుల
సృజియింతు నంచు నూ-హించి యాతండు
నుదకంబు లందుండి యొక్క-పూరుషుని
బుట్టించె సర్వాంగ - పూర్ణుండౌ నట్లు. 3
ఆ పూరుషుని యాత్మ - ధ్యానింప నతని
ముఖ మండరూపంబు - పోలిక నుండ
వాక్కు-వెల్వడియె నా - వాక్కున నగ్ని;
నాసిక ల్వెల్వడె - నాసికలం బ్రాణ ;
మా ప్రాణమున వాయు - వపుడు జనించె ;
కన్నులు వెల్వడెం - గన్నులం జక్షు
వా చక్షువునుండి - యాదిత్యుం డయ్యె;
చెవులు వెల్వడె నా - చెవుల శ్రోత్రంబు
శ్రోత్రమునను దిశల్ - శోభతోం బుట్టె ;

త్వక్కు వెల్వడియె నా - త్వక్కున లోమ
సంఘంబు; నందు నో - షధివనస్పతులు ;
హృదయంబు పుట్టె నా - హృదయాన మనసు
మనసునఁ జంద్రుండు - మాయుగాఁ గలిగె;
నాభి వెల్వడియె నా - నాభి నపాన
మందుండి మృత్యువు - నవుడు తాఁ బుట్టె;
శిశ్నంబు పుట్టెను, - శిశ్నంబునందు
రేతస్సు కలిగెను, - రేతస్సువలన
జలములు పుట్టెను - జయ్యన నపుడు. ౪

ఇది ప్రథమఖండము

ప్రథమాధ్యాయము.

ద్వితీయఖండము.

ద్విపద

ఆ దేవతలుసృష్టి - నందివిస్తార
సంసార మనియెడి _ సాగరంబునను
పడుచు లేచుచు క్షు - త్పిపాసలఁ బొంది
“అయ్యా! మా కాఁకలి - యయ్యె నన్నంబు
దొరకెడి యిరవును - సరగఁ జూపింపు“
మనిపల్కి రా పూరు - షునిఁగూర్చి యపుడు. ౧
అది విని పూరుషుం - డావును జూపె
నది మాకుఁ బనికిరా - దనిరి దేవతలు!
అంతగుఱ్ఱంబును - నాతండు చూపె
నదియును బనికిరా - దనిరి దేవతలు. ౨
అపుడు మనుష్యుని - నాతండు చూప
నోహో! సుకృతం బయ్యె - నోయయ్య మనుజుఁ
డెంతయును సమర్థుఁ _ డింతియే చాలు”

నన మాకుఁ దగినట్టి - యాశ్రయంబందుఁ
దగఁబ్రవేశింపుం డ - నఁగ నంతలోన. ౩

అగ్ని వాగ్రూపాన - నాస్యంబుఁ జొచ్చె
నాసికఁ జొచ్చెఁ బ్రా - ణము నౌచు వాయు
వాదిత్యుఁడును జక్షు - వై కండ్లఁ జొచ్చె
దిశలు శ్రోత్రములయి పొం - దెను గర్ణములను
పరఁగ రోమములు నో - షధివనస్పతులు
నై త్వక్కునందున - నావిర్భవించె
నిందుండు మనసౌచు - హృదయంబుఁ జొచ్చె
మృత్యు వపానమై - యేఁగె నాభికిని
జలము రేతసుగ శి - శ్నమునందుఁ జొచ్చె ౪

ఆపూరుషునిఁ గూర్చి - యాఁకలిదప్పు
"లయ్య! మాకును జూపు - మాశ్రయం" బనుడు
"ఈ దేవతలయందె - యిమ్ముగా మీరు
భాగంబులొందును - వరుస వసింపుఁ"

డనియెఁ; దామందుచే - తన హవిస్సులను
దేవతలకుఁ బెట్టఁ - దిరముగ నవియు
భాగంబులం గొని - వర్ధిల్లుచుండు. ౫

ఇది ద్వితీయఖండము

తృతీయఖండము.

లోకంబులకును నీ - లోకపాలకుల
కన్నంబు సృజియింతు - నని యాత్మఁ డెంచె. ౧
జలములఁగూర్చి తా - సంకల్పమూన
మూర్తి పుట్టెను; అట్లు పుట్టినమూర్తి
యే యన్నమగుచును - నెసలారుచుండు. ౨
అట్లుస్పృష్టంబైన - యన్నంబు తన్ను
భక్షించువానికి - భయపడి పాఱ

నాపూరుషుఁడు వాక్కు - నంపి పట్టికొన
నెంచెను; వాక్కు - గ్రహింపలేదయ్యె;
ఆయన్నమునె తిని - యఖిలలోకంబు
తృప్తినిబొందెను - స్థిరముఁగా నపుడు. 3

ఘ్రాణంబుఁ బంపుచు గ్రహియింపఁబోవ
ఘ్రాణంబు దానిని - గ్రహియింపదయ్యె;
ఘ్రాణంబుచేతనే - గ్రహియించి దాని
తృప్తినొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

కంటి చేతను దానిఁ - గాంచఁగఁ బోవ
కన్నులు దానిని - గాంచలేవయ్యె
కన్నులచేతనే - కనుచును దానిఁ
దృప్తినొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

చెవిచేత దానిని - జేర యత్నింప
చెవియును దానిని - జేరలేదయ్యె

వీనులచే దాని - వినుచు లోకంబు
తృప్తిఁబొందె సు - స్థిరముగా నపుడు. ౬

త్వక్కుచేతను దానిఁ - బట్టఁబోయినను
త్వక్కునుం దానిని - బట్టలేదయ్యె
త్వక్కుచేతన దానిఁ - దాఁకి లోకంబు
తృప్తినిబొందె సు - స్థిరముగా నపుడు. ౭

దానిని మనసుచే - తను బట్టఁబోవ
మనసు దానినిఁబొందఁ - గన జాలదయ్యె
ధ్యానించి మనసుచే - తనె లోకమెల్ల
తృప్తినిబొందె సు - స్థిరముగా నపుడు ౮

శిశ్నంబుచేఁ దానిఁ - జేర యత్నింప
శిశ్నంబు దానిని - జేరలేదయ్యె
శిశ్నంబు దానిని - జేరియు విడిచి
తృప్తినిబొందె సు - స్థిరత లోకంబు. ౯

ఆ యపానంబున - నంద యత్నించి
గ్రహియించె దాని నా - కారణంబునను
ఆ యపానంబె తా - నన్నాయు వగుచు
నన్నంబును గ్రహించు - నట్టిది యయ్యె. ౧౦
ఏను లేకుండ దే - హేంద్రియాదులును
నెట్లుండునంచు నూహించెఁ దా మదిని
ఎట్టుల నేను దే - హేంద్రియాదులను
బొందఁగలానని - బుద్ధిని దలఁచె.
వాక్కును వానిఁ బి - ల్వఁగనోపె నేని,
ప్రాణంబు వాని జీ - వనము నౌనేని,
కన్నులు వానిని - గాంచఁగలవేని
వీనులు వానిని - వినఁగల్గె నేని
త్వక్కుచే నవియును - దాఁకఁబడు నేని,
మనసు ధ్యానింపఁగా - ననువయ్యె నేని,
ఆ యపానంబు న - పానమగు నేని.

శిశ్నంబుచేత వి - సృష్ట మగునేని,
ఏను నెవ్వఁడనౌదు - నిప్పుడటంచు
నాపూరుషుండు దా - ననుకొనె మదిని. ౧౧

తానప్డు బ్రహ్మరం - ధ్రముఁ జీల్చికొనుచు
నా ద్వారమున దేహ - మందునఁ జొచ్చె;
ఈమార్గమునకె వి - దృతి యని పేరు;
దానినే మఱియు నం - దనమని యందు
రవసథంబులు మూఁడె - యాపూరుషునకు
స్వప్నంబులును మూఁడు - వర్తిల్లుచుండు.
దక్షిణాక్షియునె మొ - దటి యవసథంబు
మనసె వర్తిల్లు రెం - డవ యవసథముగ
హృదయంబు మూఁడవ - యివ్వాత్మ నుండు. ౧౨

ఆత్మ దేహముతోడ - నైక్యంబునొంది
తాదాత్మ్యభావంబుఁ - దాల్పఁ దా నపుడు
ఆత్మకంటెను భిన్న - మగుదాని శ్రుతియుఁ

చెప్పెనే? యట్టులఁ - జెప్పరే చెపుడు.
తానె యీ లోకరూ - పాన వ్యాపించి
యుంటినంచును నాత్మ - యొప్పరికించె. ౧౩

ప్రత్యక్ష మైనట్టు - పరమాత్మ యపుడు
సత్యరూపంబైన - సంసారముగను
వర్తించె; దేవతల్ - వారు పరోక్ష
హితులు తాము పరోక్ష - హితు లౌదు రెపుడు.

ఇది తృతీయఖండము.

ప్రథమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

ద్వితీయాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము

పురుషునిలో మొదల్ - బుట్టు రేతస్సు
రేతస్సు సకలాంగ - భృతమైన తేజ
మై యుండుఁ; బురుషుండు - నద్దానిఁ దాల్చుఁ;
దానిని స్త్రీయందుఁ - దడిపి తొల్లింటి
జన్మంబు నొందును - సంసారి యగును. ౧

ఇది ప్రథమఖండము.

ద్వితీయఖండము.

రేతస్సు స్త్రీకి వ్యతి - రిక్తంబుగాక
స్వాంగంబులనువలె - నలవడియుండ . ౧
నామె యెట్టి యుపాయ - మందంగఁ బోక
స్వాంగంబులనువలె - వర్ధిల్లఁజేయు;

ఇట్లామె రేతస్సు - వృద్ధిఁబొందింప
భర్తయు నామెను - భరియించి సాకి
తనుదాన రక్షించి - కొనును, జన్మించి
నట్టితర్వాత నా - యర్భకు సాకి
తనుదాన రక్షించి - కొను; నిట్లె లోక
మెల్ల సాగుచునుండు నెల్లకాలంబు
తల్లిగర్భమునుండి - తరలివచ్చుటమె
రెండవజన్మమై - యుండుఁ బురుషునికి. ౨

ఇది ద్వితీయఖండము

తృతీయఖండము.

పుణ్యకర్మలకెల్లఁ - బుత్త్రి నధికారిఁ
జేసియుఁ దనకర్మఁ - జేసియు, వయసు
వాలినంతన తా మ -రణమును బొంది

పుట్టును మఱలను; - మూఁడవజన్మ
యిదియని ఋషిచెప్పె - నేర్పడ మునుపు.

ఇది తృతీయఖండము

చతుర్థ ఖండము.

గర్భమునందుండి - కనఁగొంటి దేవ
తలజన్మలను లోహా - నాల నిర్మితంబు
లైన దేహము లధో - యానంబులైన
యప్పాకు వలఁ జించి - యవతలకేగు
డేగవలెను బైటి - కేఁగుదెంచి తన
గర్భములోనుండి - కడఁకతో వామ
దేవుండు నిట్టులే - తెలిపె నేర్పడఁగ; ౧
ఆ వామదేవుండు - నట్లు తాఁ దెలిసి
యీ శరీరమునుండి - యేఁగి పైలోక

ములఁ బొంది యా భోగ- ములఁ గాంచి యమృతుఁ
డయ్యెఁ దా నమృతుండు - నయ్యె నాతండు.

ఇదిచతుర్థఖండము.

ద్వితీయాధ్యాయము సంపూర్ణము.

తృతీయాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము

ఇ ట్లుపాసించెదు - నీయాత్మ యెవఁడు ?
దేనిచే రూపంబుఁ - దాను జూచెనున ?
దేనిచే శబ్దంబుఁ - దా విను చుండు ?
దేనిచే గంధంబుఁ - దాను మూర్కొనును ?
దేనిచే మాటలఁ - దాను మాటాడు ?
స్వాదు వస్వాదు వె - వ్వం డేఱుపఱచు ?
ని ట్లుపాసించెదు - నీ యాత్మ యెవఁడు?

ఇదె హృదయంబగు - నిదియె మనస్సు,
సంజ్ఞాన, మాజ్ఞాన - విజ్ఞానములును,
ప్రజ్ఞానమును, మేధ, - వరునఁ దాదృష్టి,
ధృతి, మతియు, మనీష, - స్మృతి, జూతి యిదియు;
అదియె సంకల్పంబు, - నదె క్రతు, వసువు,
కామంబు, వశమని - కలుగున వెల్లఁ
బ్రజ్ఞానమునకగు - వరుసతోఁ బేళ్లు. ౨

ఆతఁడే బ్రహ్మయు - నాతఁడే యింద్రుఁ
డతఁడె ప్రజాపతి - యాతండె సర్వ
దేవతలును, బృధ్వి, - తేజంబు, వాయు,
వాకాశము, జలంబు - నను మహాభూత
పంచకంబును, క్షుద్ర - వర్గంబుతోడ
జరిగెడు నా యండ-జములు, జారుజము
లా స్వేదజంబులు, - నట్టి యుద్భిజ్జ

ములు, నశ్వములు, గోవు, - లల మనుష్యులును
ఏనుగులును బ్రాణ - మూనియున్నట్టి
జంగమంబు, పతత్త్రి - స్థావరంబైన
సర్వంబు, దాను ప్ర - జ్ఞాననేత్రంబు
స్థిరమైన ప్రజ్ఞం బ్ర - తిష్ఠను బొందు;
ప్రజ్ఞాననేత్రంబుఁ - బ్రజ్ఞాప్రతిష్ఠ
మీ లోకమెల్లను; - నీప్రజ్ఞ బ్రహ్మ. 3
ఆవామదేవుండు - నాప్రజ్ఞచేత
నీలోక మందుండి - యూలోక మేఁగి
స్వర్గలోకంబున - సర్వకామముల
నంది యమృతుం డయ్యె - నమృతుండునయ్యె. ౪
ఇది తృతీయఖండము
ఐతరేయోపనిషత్తు సంపూర్ణము.
ఓం తత్ సత్.

కఠోపనిషత్తు.

ప్రథమవల్లి

విశ్వజిన్నామయజ్ఞంబు - వెలయఁజేసి,
దానిఫలముల నందంగఁ - దలఁచి తనదు
సర్వమున్ ధారవోసె వా - జశ్రవసుఁడు;
తనయుఁ డతనికి నచికేతుఁ - డనెడువాఁడు. ౧

బాలుఁడౌ నచికేతుఁడా - లీల దక్షి
ణలనునిచ్చెడు తండ్రిని - దలఁచికొనుచు
మదిని శ్రద్ధాన్వితుండయి - మాన్యబుద్ధి
యిట్టులని లోనఁ దా విత - ర్కించుకొనియె. ౨

“నిరులేదు, గడ్డియుఁ గడు - పారలేదు,
పాలులే, వంగహీనంబు - లాలమంద,

బెట్టివానిని దక్షిణ - లిచ్చి తండ్రి
సౌఖ్యరహితలోకములకుఁ - జనునకాదె ?" 3

అతఁడు తండ్రిఁ జూచి, "ఓ - యయ్య! నన్ను
నెవరికిత్తువు? నన్ను నీ - వెవరికిత్తు? "
ననుచుఁ బలుకఁగ, మఱియును - నట్లె యడుగ
నలిగి "మృత్యువునకు నిత్తు - ననియెఁ దండ్రి. ౪

"నాకుముం దెందఱో పోయి - నారు; నాకు
వెనుక నింకెందఱో యట్లె - వెడలఁగలరు;
యముని కేనెట్టుపచరింతు? - అతఁడు నాకు
నేమి చేయంగఁగలవాఁడు - నిపుడు తండ్రి! ౫

"పూర్వు లందఱు నెట్టులఁ - బోయినారొ
వరుసఁబోయిరి తరువాతి - వారుఁగూడ,
సస్యజాలంబువలెఁ జచ్చి - సస్యమువలె
మఱల జనియించుచుండును - మర్త్యుఁడెపుడు"

"అతిథియై బ్రాహ్మణుఁడు వచ్చి - యగ్నిహోత
గృహమునం దధివసించున; - కిడు లేక
యుండ శాంత్యుపచారంబు - లొనరఁ జేయ
వలయు, జలములఁ దెమ్ము వై - వస్వతుండ!

"ఉపవసించుచు బ్రాహ్మణుఁ - డుండు నెవని
యింట, నాయల్పబుద్ధికి - నెసఁగఁబోవు
సత్యవా, క్కాశ సంకల్ప - సంగతులును,
పుత్త్ర పశువు, లిష్టాపూర్త - ములును నెల్ల. ౮

"బ్రాహ్మణా! అతిథివి, మూఁడు - రాత్రులుపవ
సించితివి నాదుగృహమునఁ - జేతు నతులు;
వంద్యుఁడవు నీవు; నాకును - స్వస్తియగును;
కోరుమా మూఁడువరములు - కొదుగ కిత్తు." ౯

"నీవు విడిచిన నన్ను శాం - తించి మంచి
మనసుతోఁ గోపమును వీడి - నను నెఱింగి

కొనుచు గౌతముఁ డెప్పటి - కొడుకె యనుచు
ముదమునం జూచుటయె నాకు - మొదటివరము."

"స్మృతిగలిగి నాయనుజ్ఞను - మతిని గోప
మెల్ల వీడి మృత్యుముఖప్ర - సృష్టు నిన్నుఁ
జూచు నెప్పటివలె సుఖ - సుప్తి నొందు
నిశల నౌద్దాలకియు నారు - ణియును దండ్రి." ౧౧

"స్వర్గమున నీవు లేకుంట - జరయుఁగాని
భయముఁగాని లే వచట, పి - పాస క్షుధయు
రెండు లేవు; శోకంబుఁ ద - రించి, స్వర్గ
మందు సౌఖ్యపరిపూర్ణులై - యలరుచుంద్రు." ౧౨

"అమృతరూపంబులను స్వర్గ - మందు నుండు
రట్టి స్వర్గముఁ జేర్చెడి - యగ్ని నీవ
యెఱుఁగుదువు; రెండవవరంబు - నిమ్ము దాని
జ్ఞానమును మృత్యువా! విందు - శ్రద్ధతోడ." ౧౩

"బుద్ధిగుహాంగో నిగూఢమై - పోవలి స్వర్గ్య
మై యనంతలోకాప్తియా - నగ్నిఁ జెపుదుఁ
దెలిసికొనుమయ్య నచికేత! - తెలిసికొనుచు
జన్మరాహిత్యసిద్ధిని - సరగఁ గొనుము" ౧౪
లోకముల కాదియగు నగ్ని - నేకరణిని
వేల్వవలయు నిట్టుక లెన్ని - పెట్టవలయు
నంతయును జెప్ప నచికేతుఁ - డప్పగింప;
తుష్టుఁడై మృత్యు వాతని - తోడఁ బల్కె. ౧౫
అమ్మహాత్ముఁడును బ్రీతుఁడై - యాపుడు, "మఱల
నిచ్చెద వరంబు నియ్యగ్ని - యెపుడు నీదు
పేర వర్తిల్లు; ఈ రత్న - హారమును న
నేకవర్ణాత్మకంబు గ్ర - హింపు" మనియె. ౧౬
"వసుధ నుమూర్తుఁ నచికేత - వహ్ని వేల్చి
* మువురతో ననుసంధించి - మూఁడుకర్మ

* మాతా పితాచార్యులు, యాగాధ్యయనదానములు.

లోనరుచుచు జన్మమృత్యువు - లను దరించు;
దేవు సర్వజ్ఞు నాద్యుని - దెలిసి చూచు
వాఁడు శాంతి నత్యంతముఁ - బడయఁగలఁడు. ౧౭

"వసుధ ముమ్మాఱు నచికేత - వహ్ని నేల్పు
వాఁడు * మూఁడవువానిని - వరుసఁ దెలిసి
నాచికేతాగ్నిఁ బూజించు - నాఁడు మృత్యు
పాశముల వీడి సుఖియించు - స్వర్గమునను. ౧౮

"స్వర్గ్యమా యగ్ని యిది కోర్కెఁ - బడసినాఁడ
విచ్చితిని రెండవవరంబు - నింకమీఁద
జనులు దీనిని నీపేర - జఱపుచుందు
రయ్య ! నచికేత చెపుము మూఁడవవరంబు. ౧౯

"మనుజుఁడు గతింప నాత్మయు - మఱల నుండు
ననుచుఁ గొందఱు; ఉండద - టంచుఁ గొంద

* యా గాధ్యయన దానములు

"ధనము గల్గినఁగాని తృ - ష్ణను ద్యజింపఁ
జాల; మీా వీశుఁడవుగ మ - మ్మేలుటలను
జూచితిమయేని జీవంబు - సుస్థిరమగుఁ
గాని, రాఁ గోరువర మదొ - క్కటియె సుమ్ము.
జనుఁ డధోగతుఁడై క్షీణ - తను భజించు
ననుచు, జీవిత మల్పంబ - టంచుఁ దెలిసి
శాశ్వతం బమర్త్యంబగు - చక్కవదలి
యప్సరసల సంభోగంబు - నరయునొక్కొ! ౨౮
"స్వర్గలోకంబునం దిట్టి - సందియంబు
గలిగె; నద్దానిఁ దీర్పంగ - వలయునయ్య
మృత్యుదేవా! అతిగూఢమౌ - నిట్టివరము
కంటె నచికేతునకు నొండు - గలదె చెపుము?" ౨౯

ఇది ప్రథమవల్లి.

ద్వితీయ వల్లి.

"ప్రేయ సొకటి, శ్రేయస్సు - వేఱెయొకటి;
ఉభయమును భిన్నఫలములు - నొసఁగి, పురుషు
బంధనము చేయు; శ్రేయస్సుఁ - బడయువాఁడు
పొందు మేలు; ప్రేయఃకామి - యొందు చెడుగు. ౧

జనుఁడు ప్రేయస్సు శ్రేయస్సు - ననెడు రెండుఁ
బడయు; ధీరుఁడు వాని నే - ర్పఱచుకొనును;
ప్రేయమును వీడి శ్రేయమే - వెదకు ధీరుఁ;
డలసుఁ డాత్మలాభార్థి ప్రే - యస్సుఁ గోరు. ౨

"అట్టియెడ నచికేత! ప్రి - యంబులైన
యిష్టకామంబు రూపంబు - లెంచుకైనఁ
గోరవైతివి; ధనము సం - సారమగ్న
లెల్లఁ గోరఁగ నీస్పృంక - నెడవిడచితి. 3

"విద్యయు నవిద్యయును రెండు - భిన్నములయి
భిన్నఫలదంబులయి యుండు ; - వీనిలోన
విద్యనే నచికేతుండు - వేడువాఁడ
టంచుఁ గామలోభుండు గాఁ - డనుచుఁ దలఁతు. ౪
"తిరుగుచు నవిద్యలోపల - ధీరులమని
పండితంమన్యులౌ మూఢ - వర్గ మెప్పు
డంధులంబట్టి తిరిగెడు - నంధులవలె
నిట్టులట్టులఁ దాము భ్ర - మించుచుండు. ౫
"బాలుఁడై విత్త మోహాని - బద్ధుఁడైన
మూఢునకు సాంపరాయపు - బుద్ధి యొసఁగ
దిదియె లోకంబు మఱి లోక - మెదియు లేద
టంచు నాచేతఁ బడు జనుం - డహరహంబు. ౬
"పెక్కు రేయాత్మనుగుఱించి - వినఁగఁజాల
రట్లు వినియుఁ బెక్కురు తెలి - యంగఁజాల
రట్టిదానిని జెప్పువాఁ - డరుదు; నిపుణుఁ

డై గ్రహించినవాఁడును - నరుడు; గురువుఁ
బట్టి బాగుగఁ దెలిసిన - వాఁడు నరుడు. ౭

"హీననరుఁ డెంత చెప్పిన - నెంతచింత
చేసినను నాత్మ యిది సుమీ - జ్ఞేయమగునె?
అణువుఁ బోలుటచే నత - ర్క్యము నణీయ
మగుట బ్రహ్మజ్ఞునకె దాని - నరయవశము. ౮

"ఇట్టిమతిని దర్కముచేత - నేనిఁ బొంద
నలవిగా, దొర్క యాచార్యు - వలన లెస్స
గాఁ దెలియవచ్చుఁ బ్రియతమా! - నీవు సత్య
ధృతుల కచ్చెరువయ్యె; ఈ - రీతి నడుగు
వాఁడె నచికేత! మాకుఁ గా - వలయు నెపుడు. ౯

"కర్మఫల మనిత్యంబను - మర్మ మెఱిఁగి
అధ్రువము ధ్రువముం గూర్ప - దనుచు నెఱిఁగి
అస్థిరంబుల నాచికే - తాగ్ని వేల్చి
ఇట్టి పదవిని బొందితి - నిదియు ఘనమె? ౧౦

యాదియు; నిత్యము, శాశ్వత - మజమునై, పు
రాణమై, నశింపదు శరీ - రంబు చెడిన. ౧౮

చంపువాఁడు చంపితినని - చంపఁబడిన
వాఁడు చచ్చితినని తలం - పఁగ నిరువురు
జ్ఞానహీనులె యగుదురు: - చంపుటయును
జంపఁబడుటయు నాత్మకుఁ - జనదు చెప్ప. ౧౯

అణువుకంటెను నణువు, మ - హత్తుకంటె
మహితమౌ నాత్మజంతువు -* గుహను నిలుచుఁ
గామ్యకర్మరహితుఁడు శో - కముఁ దరింది
ధాతవరమునఁ దెలియు నా - త్మయె ఘనమని._౨౦

కదలకుండియు దూరము - కదలిపోవుఁ,
బండుకొనియును నంతటఁ - బర్వుచుండు,

* బుద్ధియను గుహ.

మదము నమదంబునైన యా - త్మను మదన్యుఁ
డెవఁడు తెలియంగఁగలవాఁడో - యెంచి చెప్పుమ!

దేహామనవస్థితం; బాదు - స్థిరత నిలిచి,
దేహరహితమై, మహితమై - తేజరిల్లి
విభువగున యాత్మఁ దెలియుచు - వేడ్కతోడ
శోకమును ధీరుఁ డెప్పుడుఁ - జూడఁబోడు. ౨౨

ప్రవచనంబున, మేధస్సు - వలన, శాస్త్ర
జాలమున, ఆత్మ లభ్యమై - యేలయుండు?
సాధకుం డెట్లు దానిని - సాధ్యపఱచు
కొనునో, అట్టులె యది వాని - కిని లభించు. ౨౩

దుష్టచరితుఁ, డశాంతుండు - తుష్టిలేని
వాఁడు, నిష్ఠయు లేనట్టి - వాఁడు, ఆత్మ
తత్త్వమును బొందఁ జాలఁడు - దాని నధిక
జ్ఞానముననె సంపాదింప - సాధ్యమగును. ౨౪

ఆత్మకును బ్రాహ్మమును క్షాత్ర - మన్నమగును;
మృత్యు వుపసేచనంబగు; - మిగుల నదియు
నెట్టిదియొ యెక్కడిదో కూడ- నెఱుఁగవశమె? ౨౫

ఇది ద్వితీయావల్లి.

తృ తీ యా వ ల్లి.

క్రియలఁ బంచాగ్నులఁ ద్రిణాచి - కేతులైన
బ్రహ్మవిదులు కర్మములకై - పడయు నాత్మ,
గుహను బరముఁ బరార్ధ్యమై - పడయు నాత్మ,
వరుస నుపమింతురు ఛాయాత - పంబు లనుచు. ౧
అక్షరముఁ బరబ్రహ్మమై - యాగపరుల
కెద్ది సేతువుఁబోలెఁ దా - నెసఁగుచుండుఁ

దవిలి సంసారముఁ దరింపఁ - దలఁచు వారి
కభయపారము నాచికే - తాగ్ని తెలిసె. ౨

ఆత్మను రథస్థుఁడంచును - నరయవలయు,
దేహమును రథమటంచును - దెలియవలయు
బుద్ధి సారథి యను నూహఁ - బొందవలయు,
నల మనస్సు కళ్ళెమటంచుఁ - దలఁపవలయు. ౩

ఇంద్రియములు హయంబు; లా - యింద్రియంబు
లందుఁ గనఁబడునవి విష - యంబు లగును;
ఆత్మ, యింద్రియములు, మన - స్సమరఁగూడి
భోక్త యగునని తెలియఁజె - ప్పుదురు బుధులు. ౪

అనయము సమాహితము కాని - మనసుతోడ
నెవ్వఁ డవివేకియై యుండు, - నిట్టివాని
కింద్రియంబులు సారథి - కెపుడు లొంగ
నట్టి దుష్టాశ్వములవలె - నవశములగు. ౫

అనయము సుసమాహితమైన - మనసుతోడ
నెవ్వఁడు వివేకియై యుండు - నిట్టివాని
కింద్రియంబులు సారథి కెపుడు లొఁగు
నుత్తమాశ్వములవలె స్వా - యత్తము లగు. ౬

అనయ మమనస్కుఁ డశుచియు - నైనవాఁడు
జ్ఞానరహితుండుఁ బూర్వోక్త - మైన బ్రహ్మ
పదము నొందక సంసార - వాంఛఁ గొనును.

సరగ సుమనస్కుఁడును, శుచి, - జ్ఞానవంతుఁ
డైనవాఁడె, యా పదముఁ దా - నధిగమించి
యచటనుండి సంసారంబు - నందఁబోఁడు. ౮

ఎవఁడు విజ్ఞానసారథి, - ఎవనిమనసు
ప్రగ్రహముఁబోలె నింద్రియ - గ్రహ మొనర్పు,
అతఁడు సంసారపారంబు - నధిగమించి
పరమవిష్ణుపదంబును - బడయఁగలఁడు. ౯

అర్థములు హెచ్చగును ఇంద్రి - యములకంటె;
అర్థములకంటెను మనస్సె - యధికమగును;
మనసుకంటెను బుద్ధియె - మహితయగును;
ఆత్మ బుద్ధికంటెను గడు - నధికమగును. ౧౦

అధిక మవ్యక్తమౌను మ - హత్తుకంటె;
పురుషుఁ డవ్యక్తమునకంటెఁ - బరుఁడు; పురుషు
కంటె బరమైన దింక నొ - క్కటియు లేదు;
కాష్ఠ యదె, పరమంబగు - గతియు నదియె. ౧౧

సర్వభూతంబులందును - సంచరించు
నిట్టి యాత్మ నిగూఢమై - యించుకేని
కనఁబడదు; సూక్ష్మదర్శుల - కంటఁ బడును. ౧౨

వాక్కును మనస్సునందుంచి, - వరుస నా మ
నస్సు బుద్ధ్యాత్మకును నర్ప - ణంబుచేసి,
మహితకర్త్రాత్మలో బుద్ధి - మరగఁ జేసి,
దాని శాంత్యాత్మలోపల - దాఁపవలయు. ౧౩

లెండయా! మేల్కొనుండయ్య! - లేచి, శ్రేష్ఠ
గురువుఁ గాని వివేకంబునఁ - గాంచుఁడు దాని;
కత్తి యంచునువలె వాఁడి - కల్గునట్టి
యాత్మమార్గము దుర్గమం - బండ్రు కవులు. ౧౪

శబ్దమునకును భిన్నమై, - స్పర్శరూప
ములకు వేఱయి, అవ్యయ - ము, నరసంబు
నౌచు, నిత్య. మగంధంబు - నై, యనాద్య
నంతమై, మహత్తునకంటె - నధికమై, ధ్రు
వం బయినదానిఁ గానువాఁడు - బాయు మృతిని.

నాచికేతంబయిన యీ స - నాతనకథఁ
జెప్పె మృత్యువు, దీనిని - జెప్పువాఁడు,
విన్నవాఁడు, మేధావియై - వెలయుచుండు,
బ్రహ్మలోకంబున న్మేటి - పదము నొందు. ౧౫

పరమమును గుహ్యమైన యీ - బ్రధితకథ నె
వండు పరిశుద్ధుఁడై చెప్పు - బ్రాహ్మణసభ
నైన, శ్రాద్ధకాలంబున - నైన, నతఁడ
నంతఫలముల నెప్పుడు - నందఁ గలఁడు. ౧౭

ఇది తృతీయవల్లి

చ తు ర్థ వ ల్లి

ఇంద్రియంబుల బ్రహ్మ సృ - జించె విషయ
భూతములు; అవి విషయముల్ - పోలఁజూచు;
అవియుఁ జూడంగఁజాలవ - యంతరాత్మ
నమృతుఁడగుటకు ధీరుఁ డ - య్యవి త్యజించు ౧
బాహ్యసౌఖ్యములం గోరి - బాలుఁ డెపుడు
యమునిపాశంబులకు గుఱి - యగుచు నుండు;

ధ్రువమయిన దమృతత్వ; మ - ధ్రువము లెల్ల
వర్జనీయంబులనుచు ధ్రు - వంబ కోరు
ధీరుఁ డన్యంబు మదిలోనఁ - గోరఁ బోఁడు. ౨

స్పర్శమును, రూప, రస, గంధ, - శబ్దములును,
భోగములు దేనిచేఁ జూడఁ - బోలు నదియె
యిద్ది; ఇఁక మిగిలినది మ - ఱెద్ది గలదు?
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు, ౩

స్వప్నమందున జాగ్రద - వస్థయందు
నగపడఁగఁ జేయు నెద్ది యా - య్యాత్మ విభవ
మహితమగుదానిఁ దెలుపుచు - మహిని ధీరుఁ
డెపుడు శోకముఁ గడచి సు - ఖించుచుండు. ౪

కర్మఫలముల భుజియింపఁ - గర్తయగుచు
జీవరూపమునను నాత్మ - చేత మూఁడు
కాలములు శాసితంబులౌ - లీల ననుచుఁ

దెలియు వాఁ డాత్మరక్షకై - తిరుగఁబోఁడు;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౫

పూర్వ ముదకంబులందునఁ - బుట్టినదియు,
బ్రహ్మచే నిర్మితంబయి - పరఁగుచుండు
నదియు, బుద్ధిగుహాంతర - మందుఁ జొచ్చి
భూతములతోడ వెలసెన - పూర్వముగను;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౬

అదితియుఁ దేవతామయ - మగుచుఁ బ్రాణ
ములను గూడుచు, నెయ్యది - పుట్టియుండె
బుద్ధిగుహను బ్రవేశించి - భూతరాశి
యందు నెయ్యది ప్రభవించె - నదియె యిదియు. ౭

గర్భిణులు లెస్సగ ధరించు - గర్భమువలె
నరణులం బొంకముగను నే - యగ్ని యుండు,
దినదినము జనుల్ దేని ను - తింతు రాజ్య
మాదిగా హవిస్సుల వేల్చి, - అదియె యిదియు. ౮

తరణి యెందుండి పుట్టు, న - స్తంగతుఁడగు
నెందు, సర్వదేవతలును - నందె యుండు,
దది గడువనేరఁ డెవ్వఁడు - నట్టి బ్రహ్మ
మే సుమీ నచికేత! ప్ర - శ్నించినదియు. ౯

ఇహమునం బరమందున - నెసఁగునట్టి
రెండు నొక్కటియై యొప్పు - చుండు సుమ్మ;
అట్టి వరగుంబునం ద్వైక్య - మాదలేని
వాఁడు మృత్యుపాశుఁ బాలు - పడుచునుండు. ౧౦

మనసుచేతనె దీనిఁ బొం - దఁగవలయు;
దీన నానాత్వ మించుక - యైన లేదు;
ఎవ్వఁ డిందు నానాత్వమీ - క్షించుచుండు
నతఁడు మృత్యువునకు వశుఁ - డగుచునుండు. ౧౧

పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్రుఁడై, - భూత భవ్య
ములకు నీశుఁడునై, దేహ - మున వసించు,

అందుచే నాత్మరక్షణ - నందఁబోఁడు;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౧౨
పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్రుఁడై - పొగయులేని
యగ్నిఁబోలెను యోగుల - కగపడుచును
భూతభవ్యంబులకుఁ దా వి - భుండగుచును
నేఁడు రేపును నెప్పుడుఁ - జూడఁబడును. ౧౩
ఉన్నతస్థలి వర్షించు - నుదక మచల
ములఁబారుచు నశియించి - పోవునటుల,
ఆత్మధర్మములను దా న - నాత్మధర్మ
ములని నరుఁ డెంచి సంసార -మునఁ జరించు. ౧౪
శుద్ధజలమునఁ గలసి వి - శుద్ధమైన
జలముపోలిక నాత్మ వి - జ్ఞానలబ్ధి
నాత్మశుద్ధిని గౌతమా ! - యందు మునియు. ౧౫

ఇది చతుర్థవల్లి.

పంచమవ

ప్రదునొకంటు ద్వారంబులఁ - బరఁగు పరమ
వక్రిచేతను నజునిదై - వరలుచుండు;
అట్టి పరముని ధ్యానించి - యఖిలశోక
మును దరించి, సంసార వి - ముక్తుఁ డగును
నరుఁ; డిదే నీవు ప్రశ్నించి - నదియు సుమ్ము.

అంతరిక్షంబునందున్న - హంసుఁడైన
ఆకసంబునఁగల వాయు-వైన, భూమి
యందుఁగల యగ్నియైన, గృ - హంబులందు
అతిథియు, న్నర, దేవతా - ఋతములందు
వ్యోమమం దున్న యావియెల్ల - నుదక, భూమి,
యజ్ఞ, పర్వతములఁ బుట్టు - నఖిల విశ్వ
మాపరబ్రహ్మమును సత్య - మగుచు వెలయు.

ప్రాణ మూర్ధ్వభాగమున న- పానమును న
ధోగతిగఁ బంపి యెవ్వఁడు - త్రోఁచు, హృదయ
మందు వామనరూపంబు - నంది యాతని
భావనము చేతు రా సర్వ - దేవతలును. ౩
దేహియై, దేహగతుఁడయి, - దేహముక్తి
నొంది, విడిపోవు నీయాత్మ - యందునైన
నింక నేముండు; ఇదియె ప్ర -శ్నించినదియు. ౪

ప్రాణమును నపానమును జీ - వంబునకును
హేతువులు కావ; ఆరెండు - నెందు నాశ్రీ
యించు నాయాత్మచేత జీ - వించు నరుఁడు;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౫

అయ్య ! చెప్పెద నీకు గు - హ్యము సనాత
నంబు, బ్రహ్మంబు నగుచును - నలరు నాత్మ
మరణ మెట్లొందునో గౌత - మా! యదెల్ల. ౬

స్వీయకర్మంబు జ్ఞానంబుఁ - జేసికొన్న
జీవు లాయాయి యోనులఁ - జెందుచుండి
దేహములఁ బొందు, నికఁ గొన్ని - స్థిరతఁ దాల్చు
సుప్తియందున్న జీవులఁ - జొచ్చి, కామ
ములను బుట్టించి, మేల్కొల్పి - వెలయుచుండు
నట్టిపురుషుఁడు పరిశుద్ధుఁ - డతఁడె బ్రహ్మ
యతఁడె యమృతుం డనెడుపేర - నలరుచుండు;
నతనినే సర్వలోకంబు - నాశ్రయించు,
నెవ్వఁడును నాతని నతిక్రమింపలేఁడు;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౮
అగ్ని యొక్కఁడె లోకంబు - నందు జొచ్చి
వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
వివిధరూపంబులం బొంది - వేఱువేఱ
నగపడును సర్వభూతాంత - రాత్మ యొకఁడె. ౯

చేసికొంటిని. ఇంతలో మీయనువాదమును జూడఁ దటస్థించి నది. మీయనువాదము సర్వథాశ్లాఘ్యమై యున్నది. చక్కని యింపయిన పాకములోపడినది. ఇస్లామునుగూర్చి తెలిసికోనఁ గోరువారి కందరికిని మీయనువాదమును చదువవలెనని చెప్పు చుందును. ఈవిషయమై నాప్రయత్నలోప మేమియు చేయను. మిమ్ము పరమేశ్వరుఁ డనుగ్రహించును గాక !

ఖాన్ బహద్దర్ ఎమ్. బజులుల్లా సాహెబుగారు,
సి. ఐ. ఇ., ఓ. బి. ఇ., కడపజిల్లాకలక్టరుగారు.

కురానేషరీఫుయొక్క మీయాంధ్రానువాదమును చదివి నాను. చాల చక్కగా ఉన్నది.

హాకీమ్ షరీఫు అబ్దుల్ కరీమ్ సాహెబుబహద్దరుగారు
అమలాపురము, గోదావరిజిల్లా.

తమరు కురానేషరీఫును తెలుగులోనికి అనువదించినందుకు నే నున్ను నామతస్థులున్ను చాలా కృతజ్ఞులమై యున్నాము: ఇందు తో రు. 50 ను పంపుతున్నాను. దయచేసి పన్నెండు ప్రతులు పంపించండి.

300 ప్రతులు మాత్రము మిగిలియున్నవి. నూఱు ప్రతులు చెల్లగానే ప్రతి 1కి రు 10 లు వెల పెంచబడును. గనుక త్వరపడవలెను.

గ్రంథమును గుఱించి మహాశయులును పత్రికలును నొసంగిన కొన్ని యభిప్రాయములు :-

ఖాన్ బహద్దర్ హాకీమ్‌సయ్యద్ అబ్దుల్ వజీద్ అనే మంజుమియాసాహెబుగారు, కడప.

కురాను గ్రంథమును తమ రాంధ్రీకరించి మహమ్మదీయ ప్రపంచముయొక్క కృతజ్ఞతకు పాత్రులయినారు. అనువాదము సులభముగాను, భావమనోహరముగాను ఉన్నది. మీ యుదారాతిశయములను శ్లాఘించుచు రు. 50 లు పారితోషికముగ బంపుచున్నాను.

ఖాన్ బహద్దర్ మహమ్మద్ హబిబుల్లాఖాన్ బహద్దరుగారు, బంగనాపల్లి ఎస్టేటు దివానుగారు:-

చాలకాలమునుండి కురానుషరీఫును నేనే యాంధ్రీకరింపఁ 69
బ్రయత్నించుచుంటిని. కాని, శ్రమ యపారమగుటచే నిరాశ

సర్వమును విని బ్రహ్మని - జ్ఞాని, విరజుఁ
డగుచు మృత్యువును జయించె - నతఁడు; ఇట్లె
యన్యుఁ డధ్యాత్మమును మది - నరసెనేని
అతనివలె నమృతత్వంబు - నందఁగలఁడు. ౧౮

అతఁడు రక్షించుఁగాక మ, - మ్మతఁడ యనుభ
వింపఁజేయునుగాక, మే - మిరువురమును
గలసి వీర్యవంతులమౌచు - వెలయుచుండి,
అట్టి తేజస్వియగుదాని - నభ్యసించి,
ఒండొరులకును విద్వేష - మొదవకుండ
నుండునట్టులఁ జేయుచు - నుండుఁగాక! ౧౯

ఇది షష్ఠవల్లి

కఠోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

శ్రీబ్రహ్మార్పణమస్తు.

ఓమ్ తత్ సత్.

భువిని నజ్ఞానబంధముల్ - పూన్కిఁ ద్రెంచు
నపుడె మర్త్యుఁడు నమృతత్వ - మందఁగలఁడు;
ఇదియె యనుశాసనంబని - యెఱుఁగుమయ్య. ౧౫
నూఱునొక్కటినాడు ల - నూనము గను
హృదయమునఁ నుండు; అందుండి - యెడలి యొకటి
మూర్ధమును జీల్చికొని దాని - మూలమునను
నూర్ధ్వగతిఁ బొంది యమృతత్వ - మొందు నరుఁడు ;
మిగిలినవి యుత్క్రమణ ని - మిత్తములగు. ౧౬
పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్రుఁడై - పరఁగ జనుల
హృదయమున నంతరాత్ముఁడై - యెసఁగియుండు;
ధైర్యమున నిషీకంబును - దర్భనుండి
తీయురీతి వానిని బయ - ల్దీయవలయు
నాత్మ దేహంబునందుండి; - అదియె శుద్ధ
మంచు నమృతంబటంచును - ననఁగఁబడును. ౧౭
ఇట్లు నచికేతునకు యముఁ - డెఱుక చేసి
యున్న బ్రహ్మతత్త్వంబును - యోగవిధిని

స్థిరముగా నింద్రియంబుల - వరలుచుంట
యోగమని తలంచుదు రట్టి - యోగ మెపుడు
జననము నపాయమును గల్గి - చనుటచేత
అప్రమత్తుఁడై యుండుట - యవసరంబు. ౧౧

వాక్కుచే, మనసున, గంటి - వలనఁగాని
యాత్మతత్త్వంబుఁ దెలియంగ - నగునె యెందు ?
ఆస్తికుని కది తెలియంగ - నగును గాని,
నాస్తికుఁడు దానిఁ దెలియ న - నర్హుఁ డగును. ౧౨

ఉభయతత్త్వంబులను గని - యుండి, యదియు
నున్నదనువాఁడె తెలియు నా - యునికి నెపుడు:
ఉండునని తెలిసినవాఁడె - యుంచుఁ దత్త్వ
మదియుఁ దిరముగ నాత్మలో - నమరియుండి. ౧౩

హృదయమును నాశ్రయించిన - యెల్లకోర్కె
లెడలిపోవఁగ మర్త్యుఁ డ - మృతుఁ డగుచును
బ్రహ్మమునుబొంది సుఖములఁ - బడయఁగలఁడు. ౧౪

మహితమా న్నాత్మ యంతకు - మహితమగును;
ఆమహాత్ముని కవ్యక్త - మధికమౌను. ౭

వ్యాపకుండు నలింగుఁ డ - వ్యక్తజగము
కంటెఁ బురుషుండె యుత్తముఁ - డంట నిజము;
దీనిఁ దెలిసి విముక్తుఁడై - దేహి యమృత
భావమునుంగూడఁ దప్పక - వడయఁగలఁడు. ౮

దర్శనంబున నుండ దా - త్మస్వరూప
మిదియుఁ జక్షువునకుఁ గో చ - రింపఁబోదు;
మనసున, మనుష్యుని హృదయ - మువను, దాని
సర్వగతముగఁ దెలిసెడి - జను లా మృత్యు
రహితులై యొప్పుచుందురు - మహిని నెపుడు. ౯

ఐఁదు జ్ఞానేంద్రియంబులు - నవల మనసు
నాత్మయం దుండుటయు, బుద్ధి - యచలయగుట
దీనినే పరమగతియని - తెలియుచుంద్రు. ౧౦

ఈశరీరము విడువని - యింతలోనె
దానిఁదెలియఁగ శక్తుఁడు - గాని వాఁడు
సృష్టిగల లోకములఁ బుట్టి - చేరుచుండు
వివిధ దేహంబులను జీవుఁ - డవితథముగ.

అద్దమందునవలెఁ దోఁచు - నాత్మయందు;
కనులవలెఁ దోఁచును బిత్రులో - కమునయందు;
వెలయు గంధర్వలోకాన - జలమునందు
నట్లు, చుట్టునుముట్టి ఛా - యాతపముల
వలెను బ్రహ్మలోకంబున - వెలయుచుండు
ఇంద్రియముల పృథక్త్వంబు; - ఇంద్రియముల
సృష్టిలయము లు; అవి పునః - సృష్టిఁగొనుటఁ
దెలిసి ధీరుఁడు దుఃఖంబు - వలనఁ బోఁడు.

అధికమౌను మన స్సింద్రి - యములకంటె;
మనసుకంటెను సత్త్వంబు - మహితమగును;

షష్ఠ వల్లి

ఊర్ధ్వమూల మధశ్శాఖ - మొప్పునట్టి
యీ సనాతనాశ్వత్థంబె - యొప్పు శుద్ధ
మనఁగ బ్రహ్మంబు ననఁగను, - అమృత మనఁగ
వెలయు; లోకంబులెల్లను - నిలచు నందు;
దీని నెవ్వఁడుఁ గడవంగఁ - బూనలేఁడు;
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౧

సూక్ష్మమగు నీ ప్రపంచంబు - శుద్ధమైన
బ్రహ్మమం దుద్భవిల్లు; వ - జ్రంబునట్టు మ
హద్భయంబునఁ గంపంబు - నందునట్లు
వడఁకునని తెలియుచు మృతి - బడయఁబోరు. ౨

దీనిభయమున నగ్నియు, - దీనిభయము
చేత సూర్యుఁడు దపియింపఁ - జేయుచుండు,
ఇంద్రుఁడును,వాయువును, మృత్యు - విట్టియైదు
గురును నతనికి భయపడి - జరవుచుండ్రు. 3

పెక్కుగాఁ గనంబడుచోట్ల - నొక్కఁడగుచు
కోరికలఁ బురికొల్పుచు - మీఱి హృదయ
వర్తియౌ వానిఁ జూచెడి - వారె ధీరు,
లట్టివారికె శాశ్వతం - బైనశాంతి
కలుగు; నితరుల కాశాంతి - కలుగఁబోదు. ౧౩
అట్లనిర్దేశ్యమై పరం - బైన సుఖము
నిదియె యనుచును దెలియఁగ - నెట్టులగును ?
అదియుఁ దెలియంగఁజెప్పు స్వ - యంప్రకాశ-
మో విశేషమగు ప్రకాశ - మో యెఱుంగ. ౧౪
దానిలో సూర్యచంద్రులుఁ - దారకలును
మెఱపులును బ్రకాశింపంగ - నేరవు లేద
టన్న, ఈ యగ్నియన నెంత? - అతనికాంతి
చేతనే సర్వముం బ్రకా - శించుచుండు. ౧౫

ఇది పంచమవల్లి.

వాయు వొక్కఁడె లోకంబు వలనఁజొచ్చి
వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
వివిధరూపంబులం బొంది - వేఱువేఱ
నగపడును సర్వభూతాంత - రాత్మ యొకఁడె. ౧౦

సర్వలోకంబులకును దాఁ జక్షువగుచుఁ
జాక్షుషంబులౌ బాహ్యదో - షముల చేత
నంటఁగారాని యా సూర్యు - నట్లె, దుఃఖ
బాహ్యుఁడగుచును దుఃఖంబుఁ - బడయఁ బోక
యొలరు నొక్కఁడె సర్వభూ - తాంతరాత్మ. ౧౧

సర్వమును దనవశమందు - జరపి యొక్కఁ
డగుచు నలరెడు సర్వభూ - తాంతరాత్మ
వ్యక్తముం జేసె నవ్యక్త - మందునుండి;
అతని నాత్మస్థుఁ దెలిసిన - యతఁడె యెపుడు
సౌఖ్యమందు; అన్యుని కది - సాధ్యపడదు. ౧౨

అస్థిరంబులలోన ని - త్యత భజించు
చేతనంబులౌ వానిలోఁ - జేతనుఁడయి

మాకార్యస్థానమున దొరకు గ్రంథములు.

కురానేషరీఫు

ఇది ముహమ్మదీయుల మత గ్రంథము. ఇందువారి మతమే గాక యాచారవ్యవహారములన్నియు వర్ణితములై యున్నవి సత్యాన్వేషణపరులును, భారతవర్షాభ్యున్నతిని గోరువారును దీనిని తప్పక చదువవలయును. ఇది ఆంధ్రవాఙ్మయమున శాశ్వతముగ నిలువఁగలదు. ముహమ్మదీయులును హిందువులును గూడ నీగ్రంథము నెక్కుడుగ ప్రశంసించియున్నారు. అనువదించినవారు రాజమహేంద్రవర కళాశాలయందు గీర్వాణాంధ్రభాషాధ్యాపకులగు

చిలుకూరి నారాయణరావుగారు,
ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి.,

800 పుటల గ్రంథము వెల రు. 4

మత మూలగ్రంథములను గూడ ప్రకటింప నిశ్చ యించినాము. ఈ గ్రంథమాలలో రెండవపుష్ప గుచ్ఛముగా "అధర్వవేదమును" ప్రకటింప నిశ్చ యించినాము. ఏతద్గ్రంథప్రకటనమునకు సుమారు రు 10,000 లు పెట్టుబడి పెట్టవలసి ఉన్నది. అట్టి పెద్దపోకడకు దిగకపూర్వము కొన్ని చిన్నగ్రంథము లను ప్రకటించి, వాని విక్రయమువలన వచ్చిన ఆదాయమును పెద్దగ్రంథముల ప్రకటనమునకై వినియోగింప నెంచినాము. ఈ గ్రంథప్రకటనము చాల నష్టముతో కూడికొనియున్నదని యెఱింగియు, ధర్మప్రచారముకొఱకును, విజ్ఞానవ్యాప్తికొఱకును, ప్రయత్నింప సంకల్పించుకొన్నవారమగుటచే ఈభా రమునుపూనియున్నాము. మాయుద్యమముపట్ల ధర్మా భిలాషులగు నస్మద్దేశీయులు సాదరదృష్టిని ప్రసరింపఁ జేయరాయని యాశపెట్టుకొని, మిగిలిన విషయము లను భగవంతునికి వదలిపెట్టుచున్నాము.

గూర్చి యొక్కొక్క రీతిగ నూహించియున్నారు. ఆయా
హాలు వారివారి సనాతన గ్రంథములందు నిరూపిం
పఁబడియున్నది. క్రైస్తవులకు బైబిలు ప్రధాన గ్రం
థము. మహమ్మదీయులకు కురాన్-షరీఫు మూల
గ్రంథము. పారసీవారికి అవెస్తా అనునది ముఖ్యము.
బౌద్ధులకు త్రిపిటకములు ఆదిగ్రంథములు. మనకు
వేదములును ప్రస్థానత్రయమును ముఖ్యములు.
ఆయా మూలగ్రంథములు దేశభాషలలో వెలువడి
ననేగాని జనుల కాయామతముల గుఱించి తెలియు
టకుగాని, తెలిసికొని పరస్పర వైషమ్యములనువీడి
యైకమత్యముతో ప్రవర్తించుటకుగాని వీలేర్పడదు.
కావుననే యీగ్రంథమాల స్థాపింపఁబడినది. అందు
మొదటిపుష్పమయిన కురాన్‌షరీఫు ఆంధ్రులయా
దరణమునకు పాత్రమై యలరారుచున్నది. ఆయా
దరణమువలన గలిగిన యుత్సాహముచేత నితర

ప్రపంచమతగ్రంథమాల

రాజమహేంద్రవరము.

ధర్మావలంబులగు ఆంధ్రదేశీయులకు విన్నపము.

మహాశయులారా!

నానావిధవైమనస్యములతోడను, పరస్పరద్వేషములతోడను నిండియుండి ప్రపంచము నేడు ప్రలయమార్గమును బట్టుచున్నది. లోకమునకు కలుగుచున్న యహితమును నివారించుటకు ఈశ్వరారాధనమే ప్రధానమై యున్నది నేడు మానవుల హృదయములందు మరల నీశ్వరుని నెలకొల్పవలసియున్నది. మానవకోటిలోని నానాజాతులవారు దేశ, కాల, పాత్రతలనుబట్టి యీశ్వరస్వరూపముల

ఇ. డి. మార్టినుగారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.,
హెడ్మాష్టరు, వార్డులా హైస్కూలు, బళ్ళారి.

తమరు పంపిన కురానేషరీఫును చూచి చాలా సంతోషించి నాను. అనువాదమన్నివిధముల బాగున్నది. మాబడిలోని ఉపాధ్యాయులున్ను విద్యార్థులున్ను దానిని చదివేటట్లు ప్రోత్సాహిస్తాను.

ఆదిరాజు శ్రీరాములుపంతులుగారు, మొఖా సాదారు, ప్రయ్యూరుఎస్టేటు, కృష్ణాజిల్లా.

తాము కురానును తెనిగించినందలి యుదారహృదయమును కొనియాడుచున్నాను. ఆంధ్రవాఙ్మయమునకు నూతనాలంకారమును చేర్చుటయేకాక, మీరు తెనుగుదేశములో హిందూముసల్మాను సఖ్యతకు పునాదివేసినారు. తమకు రు 116 లు పారితోషకముగాఁ బంపనిశ్చయించినాను.

మున్షీ ముహమ్మదు ఇస్మాయిలుఖానుసాహెబు
గారు, పార్శీ, అరబ్బీ, ఉర్దూ మున్షీగారు
గవర్నమెంటు ఆర్ట్సుకాలేజీ
రాజమహేంద్రవరము.

చిలకూరి నారాయణరావుగారు ఆంధ్రులు తమభాషలో

ఖురానును చదువకుండినను కొంతను నివారించినారు. వారికి
కలసి నేను అనువాదమును సాంతముగా సావధానముగా చది
వాను. అనువాదము బహుసామర్థ్యముతో నిర్వహింపబడిన

ఖాజీముహమ్మద్ కుదుర్తుల్లాఖాన్ ఖతీబ్, ముస్లిము
హమ్మద్ ఫైజుల్లాగార్లు, ఇచ్ఛాపురం, గంజాం జిల్లా.

మేమీ యనువాదములోని కొన్ని భాగములను విన్నాము
చాలా బాగుగ నున్నవి. మూలములోని యర్థముగాని సారస్య
ముగాని ఇంచుకయు చెడలేదు. మాకు చాలా సంతోషమం
నది. దేవుడు నారాయణరావుగారి ననుగ్రహించునుగాక !

ముహమ్మద్ మొహిద్దీన్ సాహెబుగారు, కోఆపరే
టివ్ సొసయిటీల అసిస్టెంటు రిజిస్ట్రారుగారు,
గంజాం జిల్లా.

నా స్నేహితులైన నారాయణరావుగారు చేసిన ఖురా
అనువాదములోని కొన్ని భాగములను మిక్కిలి యుత్సాహ
తో వింటిని. చక్కని తెలుగులో మూలగ్రంథము నర్థము మనో
హరముగ రచించుటయందు గ్రంథకర్త చాలా పాటుపడినా
నారాయణరావుగారివంటి విద్వాంసులును పండితులును ఇట్టిప

పూనుకొని నిర్వహించుట ముస్లిములయొక్కయు, దేశముయొక్కయు భాగ్యము.

నవాబు మేజరు ముస్తుజు యారుడ్ [illegible]సాహెబుగారు, హైదరాబాదు (దక్కను):

సాధారణముగా అనువాదములనునవి ప్రాణహీనములుగా నుండును. గాని, తమ యనువాద మట్లుగాక యతిమనోహరముగ నుండుటజూచి చాల నానందమొందితిని. ఇట్టి గొప్ప కార్యమును సాంతముచేయుగల మీయుత్సాహమును, ఉదార హృదయమును శ్లాఘించుచున్నాను. ఈగ్రంథముకొఱకు చాల కాలమునుండియు ఎదురుచూచుచుండ తమయత్నమున నిదిబయట పడుటచేత, ముస్లిముప్రపంచమంతయుఁ దమయెడలఁ గృతజ్ఞతజూపవలసియున్నది. (మరొక ఉత్తరములో) అచ్చున్ను, బైండింగున్ను ముద్దులుమూటగట్టుచున్నవి. భాషసులభమై స్వచ్ఛమైయున్నది. తెలుగువారందరును పఠింపవలసియున్నది.

నవాబ్ జడా ఎ. మీర్ జరుద్దీన్ గారు, కలకత్తాలో పోస్టుటెలిగ్రాఫుల అసిస్టాంటుడైరక్టరు జనరలు గారగు ఖాన్ బహద్దర్ మీర్ ముజరుద్దీనుగారి భార్య:

ఈమగ్రంథమును చదివించి వింటిని, చాల చక్కగానున్నది. దయయుంచి 25 ప్రతులను వి. పి, గా పంపండి. స్కూళ్ళకు బహుమాన మీయవలసియున్నది.

హిందూ, మద్రాసు.

అనువాదము చక్కగ నున్నది. ఆంధ్రదేశములో హిందూ ముస్లిముల సఖ్యతకు తోడ్పడను.

స్వరాజ్య, మద్రాసు.

ఈకాలమున బయల్వెడలవలసిన పుస్తకము. చిరకాలము నుండియున్న కొఱతదీరినది. హిందూముస్లిము సఖ్యతకిదే సాధనము.

ఆంధ్రపత్రిక, మద్రాసు.

అనువాదకుని యుదారాతిశయము స్పష్టము. ఆంధ్రవాఙ్మయమున కీగ్రంథ మమూల్యాలంకారము.

కృష్ణాపత్రిక, బందరు.

కురాను అనువాదము జాతీయతాతరంగములను ఫలము. హిందూముస్లిముల కెడతెగని సఖ్యమును గూర్చుట కీగ్రంథము తోడ్పడును.

నీలగిరి, నల్లగొండ (నిజామురాష్ట్రము)

తమ రతిసామర్థ్యముతో నిర్వహించిన ఖురాను అనువాదమునకు మిమ్మభినందించుచు కొంతకాలమువరకును మీగ్రంథ ప్రకటనమును మాపత్రికయందుచితముగ వేయుటకు నిశ్చయించినాము.

మాడెర్నురివ్యూ, కలకత్తా:

సకలశ్రమలకును ధనవ్యయమునకును ఓర్చి, మహమ్మదీయ సంప్రదాయానుసారముగ, పదిసంవత్సరములు కృషిచేసి రచించిన యనువాదము. హిందూముస్లిముల కలహములు బయలుదేరుచున్న ప్రస్తుతకాలమున వాని నణచుటకీగ్రంథము అమూల్యసహాయముగా నుండగలదు. ప్రపంచమున మిక్కిలి వ్యాప్తి జెందియున్న ఇస్లామును గూర్చి తెలియగోరువారు దీనినితప్పక కొనవలెను.

సుప్రసిద్ధనాయకులైన సర్ ముహమ్మదు హేకు గారు, లాహోరు, పంజాబు:

మీరు ఖురానును తెలిగించినారని తెలిసికొని మిక్కిలి సంతోషించితిని. ఇండియాలోని యాయామతములవారు పరస్ప

గీతాతత్త్వము

--:O:-

(అచ్చులోనున్నది)

భగవద్గీతను చదివినను ఆమహాగ్రంథమందు జీవాత్మ, పరమాత్మ, ప్రకృతి, కర్మము, మోక్షము మొదలగు విషయములగూర్చి యనేకస్థలములలో శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు ముచ్చటించి యుండుటచేఁ ప్రత్యేకవిషయములఁగూర్చి యొక్కచోట తెలిసి కొనుటకు వీలగునట్లు శ్లోకము లమర్పఁబడి చక్కని యుపన్యాసముల యుపోద్ఘాతములతో ఈగ్రంథము రచింపఁబడియున్నది. గీతార్థమును స్పష్టముగా తెలిసికొనగోరువారీగ్రంథమును తప్పక చదువవలయును. స్వామి ద్వైతానందులవారి విరచితము.

వెల రు 1 మాత్రము.

రాఁబోవు గ్రంథములు

ఉపనిషత్తులు

(రెండవభాగము)

ఇందు ప్రశ్న, ముండక, మాండూక్య, తైత్తిరీయోపనిషత్తుల యర్థము ద్విపదలు, గేయములు, తేఁటగీతముల రూపమున వ్రాయఁబడియున్నది. త్వరలో వెలువడఁగలదు.

అథర్వ వేదము

బ్రహ్మాండమయిన గ్రంథము. 10,000 పుటలుండవచ్చును. ఆంధ్రదేశీయులందఱును తోడ్పడినగాని

యీమహాత్కార్యము జరుగదు. గ్రంథము పూర్తియై అచ్చుకు సిద్ధముగానున్నది. ఈగ్రంథము విషయమై వివరములు తెలియఁగోరువారికి తెలుపబడును.

మాకార్యస్థానమున నీక్రింది గ్రంథములు దొరకును. రాజమహేంద్రవర హిందూసమాజము
వారు ప్రకటించినవి.

శ్రీమద్భగవద్గీత

ఆంధ్రవచనము. తేఁటతెనుఁగు. గీతార్థము అరటిపం డొలిచి చేతఁబెట్టినట్లుండును.

వెల రు 0—10—0 లు మాత్రము.

స్తోత్ర త్రయము.

-:O:-

1. శివానందలహరి రు. 0-6-0 లు (అద్వైతులది)

2. ముకుందమాల రు. 0-4-0లు

3. ద్వాదశస్తోత్రములు రు. 0-6-0 లు (ద్వైతులది)

మూఁడు స్తోత్రములను కలిపి బైండింగు చేసినది.

రు. 0-10-0 లు. అర్థతాత్పర్యములు గలవు.

సంగ్రహ రామాయణము.

కర్త:-బ్రా॥ శ్రీ॥ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు. వెల రు 0-10-0 లు.

శ్రీ వివేకానందోపన్యాసములు.

కర్త:-కీ. శే. నండూరి మూర్తిరాజుగారు.

రు. 0-10-0

ఆశ్రమచతుష్టయము.

కర్త:-కీ॥ శే॥ నందూరి మూర్తిరాజుగారు. రు.0-10.

సనాతనధర్మము.

(అచ్చులో నున్నది.)

సరిక్రొత్త గ్రంథము. హిందూధర్మమంతయు ఇం దతిసులభముగ పసిబాలురకైనను బోధపడునట్లు వివరింపఁబడియున్నది. వర్ణాశ్రమవిధానము, జీవాత్మ పరమాత్మల స్వరూపము, ప్రకృతిస్వరూపము ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతమత నిరూపణము, శ్రాద్ధము, మంత్రయోగము, హఠయోగము, లయయోగము, రాజయోగము, సనాతనార్యవిద్యావిధానము, ఇట్టి విషయములెన్నియో ఈగ్రంథమందు ముచ్చటింపఁబడియున్నవి. హిందువు లనుకొనే ప్రతివారున్నూ చదివితీరవలెను.

వెల రు. 1. మాత్రము.

1. ఆంధ్రవీరులు.
మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు. వెల రు. 1-4-0

2. ప్రాచీనవిద్యాపీఠములు:- కర్త. చిలుకూరి నారాయణరావుగారు, ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి.,
వెల రు. 1-4-0

3. ప్రాచీనాంధ్ర నౌకాజీవనచారిత్రము:- కర్త. భావరాజు వెంకటకృష్ణారావు పంతులుగారు, బి. ఏ, బి. ఎల్.,

4. ప్రాచీనహైందవప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము :- కర్త. దేశభొట్ల లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు, ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి., అనంతపురకళాశాలలో చారిత్రకోపాధ్యాయులు. వెల రు 0-12-0లు.

పై గ్రంథములు వలయువారు:—

మేనేజరు, ప్రపంచమత గ్రంథమాలా కార్యస్థానము, రాజమహేంద్రవరము